



NOVADNIEKS

OTREDIEM
1956. gada 16. oktobrī

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 123 (6127)
Maksā 3 kap.

„Preiļi” — „Jasmuižai”

Latgales lauku kultūras komplekss «Jasmuiža» jau darbojas. Uz jaunās ēstrādes notikušas pirmās izrādes, bet tik daudz kas vēl jābūvē.

Visi Latgales rajoni tika lūgti sniegt iespējamo finansiālo un materiālo palīdzību. Izdarīt vienreizējās iemaksas aicināti arī mūsu rajona kolhozi un padomju saimniecības, jo finansiālā ziņā spējīgākie apstākļi neļauj kompleksam pļesties plašumā tik ātri, kā iecerēts.

Agrorūpnieciskā apvienība «Preiļi» nolēma pārskaitīt kultūras kompleksam «Jasmuiža» divpadsmit tūkstošus rubļu no sociālās un kultūras attīstības fonda līdzekļiem.

L. BIRZNIECĒ

PARAUGS — TALCINIEKIEM

Agrorūpnieciskajā apvienībā «Preiļi» divas dienas daudzi kabinēti bija aizslēgti. Visi speciālisti devušies biešu talkā kolhozam «Gailīši». Priekšsēdētājs O. Bečs: «Mūsu kolhoznieki saka, tik labus, organizētus un čaklus palīgus sen neesot redzējuši. Viņi rādīja priekšzīmi, ka biešu raudana vienlīdz labi sokas gan priekšniekiem, gan vietniekiem. Paldies!»

L. K.

Pārskats

par piena izslaukumiem (pēc agrorūpniecības apvienības «Preiļi» dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govju oktobra pirmajā dekādē	+ , salīdz. ar to pašu laiku 1955. g. (kg)	+ , salīdz. ar iepriekš. dekādi (kg)
«Sarkanais Oktobris»	13,1	-1,9	-0,9
«Nākotne»	9,2	-1,7	-1,5
«Galēni»	8,6	-2,2	-1,1
«Sarkanā ausma»	8,5	-1,6	-1,3
«Smelteri»	8,3	-2,3	-1,3
Leņina	8,3	-5,4	-0,6
«Dubna»	8,2	-1,2	-0,6
«Gailīši»	7,6	+0,1	+0,1
«Rušona»	7,5	-1	-0,5
K. Marksa	7,5	-1,2	-0,8
«Sīkukalni»	7,2	-1,1	-0,5
Kirova	7,2	-2,6	-1,3
«Zelta vārpa»	7,1	-2,6	-1,4
Aglonas p. s.	6,9	-1,3	-0,5
«Jersika»	6,8	-1,7	-0,9
«Rožupe»	6,8	-1,9	-0,8
«Dzintars»	6,6	-3	-0,6
Raiņa	6,6	-3,4	-1,1
«Līvāni»	6,5	-1,9	-1,4
«Vanagi»	6,2	-2,9	-0,2
Rudzāņu p. s.	6,1	-1,9	-0,8
«Silajāņi»	5,4	-2,1	-1,2
«Ezerciems»	5,4	-2,6	-1,6
«Vārkava»	5,3	-4,4	-1,2
RAJONĀ	7,8	-2,2	-0,9

vienības valdes sēdē. Rajona galvenā zootehniķe H. Veikšāne visi, kā saka, svētī lika pie sirds nopietni padomāt. Viņa neskojojās arī ar padomiem. Lūk, daži no tiem.

Barojiet lopus ar visu, ko vien var sagrabināt. Ja nevar izbukt uz lauka un sapļaut zaļbarību piebarošana, tad jāatasa vaļā skābsiena un skābarības tranšejas.

Nezāģējiet zaru, uz kura paši sēžat. (Skūti, ka nekāda ērtā sēdēšana tā vis nav!) Vairāk uzmanības veltījiet telšu lecīšanai. Vienā otrā saimniecībā pēdējo divu mēnešu laikā nav aplecīnāta neviena telte, jo, raugi, apklokos esot pārāk slapjš un stāgāšana tāda neērta...

Padomājiet par biešu iepirkšanu papildus krājumiem, pērciet arī melasi.

Krājiet vitamīnus un medikamentus, kas vēl patlaban nepērkami veterinārajās aptiekās. Viens otrs kolhozs atsakās arī no lizīna un prēmīkšiem.

Saimniecībās ir maz siena, tāpēc meklējiet, kur var iepirkt salmus lopbarībai (ja paši savus esat sapūdušū).

Fermu rudens skates šogad nebūs. Taču tas nenozīmē, ka tīrību un sakoptību var atstāt novārtā. Fermu sanitārais stāvoklis un slimību profilakse ir viens no galvenajiem faktoriem, no kuriem šoziem būs atkarīga lopu saglabāšana.

Esiet uzmanīgi ar sadīgusi graudiem, republikā jau ir bijuši vairāki smagi lopu saindēšanās gadījumi. Graudi jāizbaido tikai termiski apstrādāti (un ne visām dzīvnieku sugām).

Visbeidzot — padomājiet par nākotni un to, vai bērnu bērniem nevajadzēs braukt uz zoodārzu, lai redzētu zirgu. Bet tā var gadīties tajās sešās saimniecībās, kur šogad nav iegūts neviens kumeļš, un tajās sešās saimniecībās, kur nav aplecīnāta neviena ķēve.

Pats lauksaimniecības ministrs Dainis Gēģers uzsvēris, sak, darīti visu, tikai nesamazināt lopu skaitu. Bet ko iesākt tam mūsu rajona saimniecībām, kuras ar savu lopbarības bilanci varēs iztikt tikai mēnešus trīs vai četrus?...

L. KIRILLOVA

Atspērušies

— Beidzot esam tikuši uz kājām, — saka ražošanas apvienības «Ražība» priekšsēdētājs Ivans Zenovjevs. — Bankā ir 150 tūkstoši rubļu brīvās naudas. Tas nav maz, jo kolektīvā tagad 135 cilvēki. Bet vēl nesēn apvienība nevarēja strādājošajiem izmaksāt algas. Sāka ar uzpūsto štatu revidēšanu. Par

trešdaļu kļuva mazāks administratīvais personāls. Atbrīvojās no slaistiem un dzērājiem. Kārtīgiem darba darītājiem sāka maksāt vairāk un viņi strādā vēl intensīvāk: viens paveic to, ko agrāk spēja divi. Tehniķu remontē pašu mehanizatori savās darbnīcās, un ietaupīti prāvi līdzekļi.

Ja agrāk ražošanas uzdevumus apvienība regulāri neizpildīja, tad šogad visu triju ceturksņu plāni pārsniegti un par gadā iecerētā paveikšanu nav nekādu šaubu.

Atspērušies, neizmantojot papildlīdzekļus, bet tikai pārkārtojot darbu. Sākot strādāt, kā pienākas: apzinīgi, ar pilnu atdevi.

J. AIZKALNS

Isumā

Noilka agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» valdes paplašinātā sēdē. Tajā izskatīja jautājumu par pieņemamām pie pamatīgām «Lauktechnikas» vadošajiem speciālistiem, par agrorūpnieciskās apvienības vadošo darbinieku prēmēšanu, kā arī celtniecības pārvaldes turpmāko struktūru un darbības principiem. Runāja arī par vairākiem ikdienas darba jautājumiem.

Latvijas būvinženieru savienības priekšsēdētāja vietniekam Viesturam Krauklim, apvienības «Laukceltnieks» tehniskā centra priekšniekam, būvinženieru savienības valdes loceklim, kā arī Latgales zonas kuratoram Kārlim Grāmatniekam klātesot, 10. oktobrī mūsu rajonā nodibināja tehnisko pakalpojumu biroja «Būvzinis» atbalsta punktu. Augsti kvalificēti inženieri sniegs organizācijām, uzņēmumiem, kā arī individuālajiem būvētājiem un zemnieku saimniecībām pakalpojumus visos viņus interesējošos celtniecības jautājumos.

Sanitārais dienests informē

No Preiļu pilsētas ūdensvada pārbaudēi paņemta ūdens 67 procenti paraugu neatbilda sanitārajām normām mikrobioloģiskās tīrības ziņā. Lūdzam pilsētas iedzīvotājus nelietot ūdensvada ūdeni nevērtā veidā.

No 1. līdz 10. oktobrim radiācijas līmenis rajonā bija 9 — 12 mikrorentģeni stundā, tas ir — dabiskā fona robežās.

Saskaņā ar datiem, kas iegūti Polijas Republikā, košļājamās gumijas «TURBO», «BUNDESLIGO», «ALF», «SUPERKAR», «PILLI» un «PILOT» satur kaitīgas ķīmiskas un kancerogēnas vielas. Oficiāli Latvija no ārzemēm košļājamo gumiju nesaeņem. Līdz ar to nav dokumentācijas par tās kvalitāti. Tāpēc lietot importa košļājamo gumiju neiesakām.

V. MIŅINS,
sanitāri epidemioloģiskās stacijas galvenais ārsts

NO REDAKCIJAS. Sakarā ar to, ka sanitāri epidemioloģiskā stacija jau otrreiz ziņo par netīru ūdeni, Preiļu iedzīvotāju vārdā lūdzam pilsētas vadību komentēt šos faktus.

AGRORŪPnieciskās APVIEŅības «PREIĻI» VALDES SEDE

Ja būtu milti, izceptu pankūkas...

...bet tauku arī nav. Tieši tādā izteicēns ienāca prātā, kad agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» valdes sēdē klausījās jautājumu par lauku celtniecības pārvaldes struktūru un darbības principiem.

Bet sāksim ar to, ka vēl pirms pāris gadiem no Rīgas uz rajoniem straumētā plūda rīkojumi, pavēles, norādījumi. Laiki ir, tikumi mainās. Tagad no Rīgas plūst priekšlikumi ar norādi «izskatīšanai». Klāt arī kārtējais sūtījums par celtniecības vadības struktūru pasūtītāja un valsts funkciju izpildei. Līdz šī gada 15. oktobrim piezīmes un priekšlikumi, kā rajonā domā šo problēmu risināt, bija jāiesniedz Lauksaimniecības ministrijas Celtniecības galvenajai pārvaldei.

Ko piedāvā «augšā»? Valsts funkcijas realizē Latvijas Republikas Lauksaimniecības ministri-

ja, īstenojot valsts investīciju politiku un valsts budžeta līdzekļu mērķtiecīgu novirzīšanu, lai sekmētu lauksaimniecības un tās produkcijas pārstrādājošās rūpniecības savstarpēji saskaņotus un proporcionālu attīstību.

Valsts saimnieciskās funkcijas ir atdalītas. Budžeta līdzekļu, kā arī celtniecības un montāžas darbu limitu, materiāli tehnisko resursu fondu vajadzības noteikšana, aizstāvēšana un sadale ir valsts funkcijas. Republikā minēto darbu veic Lauksaimniecības ministrijas Celtniecības galvenā pārvalde.

Būvmontāžas limitu un līdz ar to arī materiāli tehniskie resursi, levdējot normatīvus un leddalīto fondu apjomus, tiek tēdalliti šādi. Lauksaimniecības ministrija — rajoniem, rajoni — saimniecībām kā tiešajiem pasū-

tītājiem vai arī attiecīgajām darbuzņēmējorganizācijām.

Principā skaidrs arī tas, ka saimniecības, uzņēmumi, iestādes, organizācijas ir patstāvīgas un savu darbību izvērš, balstoties uz saimnieciskā aprēķina un visu īpašuma formu līdztiesību, ka celtniecības plānus par saimniecību līdzekļiem nosaka pašas saimniecības esošo finansu un materiāli tehnisko resursu ietvaros, bet — uzņēmējorganizāciju izvēle ir brīva.

Bet nav skaidrs viens — rajonos tiek izveidoti lauksaimniecības departamenti pie rajonu izpildkomitejām valsts funkciju izpildei par lauksaimniecības jautājumiem, ieskaitot arī lauku celtniecību. Ir priekšlikums tieši pie šī departamenta rajonos izveidot kapitālās celtniecības daļas, kas būtu saimnieciskā aprēķina formējums un kļūtu par rajona lauksaimniecības departa-

menta celtniecības vadības realizētāju. Otrs variants — kapitālās celtniecības daļa pie rajona starpsaimniecību celtniecības organizācijas. Trešais variants — apvienotā kapitālās celtniecības daļa pie rajona izpildkomitejas celtniecības vadīšanai rajona mērogā.

ARA «Preiļi» valdes sēdē tika pārspriesti visi trīs varianti. Kā vienīgais mums pieņemamais tika atzīts pirmais variants, jo tas ir mums iesākta ceļa loģisks turpinājums. Jāpiezīmē, ka Preiļu rajons republikā ir viens no nedaudzajiem, kur kapitālās celtniecības daļa palikusi pie agrorūpnieciskās apvienības. Citur tā tikusi pievienota starpsaimniecību celtniecības organizācijām. Loģiski, ka tāda variantā visi materiāli un resursi nonāk tieši SCO rokās. Bet pie mums noteicējs par to ir agrorūpnieciskā apvienība.

Paredzams, ka turpmāk vairs nenāksies lauzt šķēpus par naudas limitiem, jo tādu vairs nebūs. Tikš iedalīts noteikts daudzums kiegļu, betona, — tad nu esiet tik labi un gudrojiet, ko no šī daudzuma var uzbūvēt.

Tas tad nu isumā arī viss. Valdes locekļi un kolhozu vadītāji bija vienprātīgi, ka praktiskā lauku celtniecības vadība ir jāmaina. Bet ko gan var iepriekš nolemt, ja nav skaidrības, kad tiks izveidots bieži daudzminātais lauksaimniecības departaments, nav skaidrības arī par būvmateriāliem. Un šķiet, ka lauku celtniecības jautājumi republikā nu ir tāda migla tīti, ka vienīgā izēja ir sagaidīt pirmo skaidrības stariņu un tikai tad lemt tieši un konkrēti. Kā saka, cept pankūkas, kad būs gan milti, gan tauki.

L. BIRZNIECĒ

Aktuāls
intervijs

180 dienas aizvadītas. Kas sagaida turpmāk?

Tagad tas ir moderni — laika ritējumu uzskatīt nevis pa piecgādēm vai gadu, bet gan pa dienām (līdz stundām vēl neesam nonākuši), taču, iespējams, drīz arī tām būs izšķiroša nozīme. Un tā pirms 180 dienām — šī gada aprīlī — par Līvānu eksperimentālās kokneses konstrukciju rūpnīcas direktoru kļuva Vitolds Šaiters — republikāniskā pro-

jektēšanas un māju būves ceħā trūkst apmēram 10 cilvēku. Tas aprūtina pāreju uz jauna tipa mājas ražošanu, pat esošo māju modificēšanu.

Vārdu sakot, šajos mēnešos, kopš esmu stājies direktora amatā, sapratu: rūpnīcas intereses mums jāizstāv pašiem, negaidot tresta atbalstu.

— Tagad — nepatikams jautājums. Kāpēc tomēr rūpnīcas galvenais ceħs netiek galā ar saviem uzdevumiem? Tas taču ledragā arī jūs autoritāti...

— Izlaist gadā ieplānotās 1100 mājas ir reāls uzdevums, manuprāt, tikai ar vienu noteikumu — ja ražojam viena tipa māju. Bet mēs ražojam četrus tipus mājas, turklāt — 28 modifikācijās. Pārejot no viena tipa uz otru, «zaudējam» no 10 līdz 20 mājām. Pirmajā pusgadā bija sešas šādas pārejas. Lūk, tāda ir aritmētika.

Bez tam jūlijā trešais mums mēģināja uzspiest divas pārejas, tikai šoreiz mēs nepieņēmām. Optimālais variants, uzskatu, ir 3 — 4 pārejas gadā. Un no tā mēs neatkāpsimies. Ja pasūtītājs vēlēšies cita tipa māju, ne tādu, kāda tobrīd ir uz konveijera, tad viņam nāksies pagaidīt vai arī maksāt par ražošanas papildus izmaksām. Un tas ir normāli. Rietumvalstu firmu pieredze rāda, ka tur konstrukcijas, kuras iepatikušās, pasūtītājs gaida pat pusgadu. Mums tas dos iespēju likvidēt ceħā dažādus sastrēgumus, samazināsies izdevumi, bet tas nozīmē — arī produkcijas pašizmaksa.

Otrs jēmešs, kāpēc neesam izpildījuši ražošanas programmu, ir tradicionāls — darbu galvenie uzņēmēji nespēj nodrošināt objektos pamatu izbūvi. Lūk, patlaban stāv 90 mājas. Bet maijā beigās bija 107 mājas. Tāpēc uz divām dienām bijām spiesti aptādīt ceħu. Līdz ar to nesaražojām 20 mājas, pazaudējam 25 tūkstošus rubļu peļņas un 75 tūkstošus rubļu darba algas. Kā redzat, stāvoklis tagad mazliet uzlabojies, taču līdz ideālam vēl tālu. Trešs tagad vadību pārnēmis savās rokās, vairs nepalaužas uz darbu galvenajiem uzņēmējiem, sācis mon-

tēt saliekamos pamatus ar specializētās PMK spēkiem, taču, kā liecina aprēķini, gada beigās laukumā vienai algai paliks apmēram 50 māju kompleksi. Kopumā šogad izlaidsim aptuveni 900 mājas.

— 6 ME tipa māja ir, ja tā var teikt, jūs personiskā vizītkarte. Pastāstiet par to mazliet tuvāk.

— Pēc izskata tā vairs nav ierastā Līvānu māja. Un tas ir galvenais. Vadošais konstruktors Aleksandrs Kruks un viņa komanda strādājuši godam. Jaunā tipa mājas kopējā platība — 169,2 kvadrātmetri (6 istabas), griestu augstums — 2,7 metri (parasti — 2,4 metri). Pašādām esam izgatavojuši 6 tādas mājas. Ceru, ka tās nebūs pēdējās.

— Lai jums veicas! Taču gribu uzzināt vēl vienu ne visai patikamu jautājumu. Jūs, droši vien, esat lasījis publikācijās laikrakstā «Elpa» (tās bija pārpublicētas arī «Novadniekā»), kurās izdarīti viennozīmīgi secinājumi: Līvānu mājas to lemītnieku veselībai ir kaitīgas. Kā jūs varat to komentēt?

— Strīdēties nesāksu. Labāk pastāstīšu, ko darām, lai samazinātu paneļu toksiskumu. Vienreiz rūpnīcā un divreiz objektos konstrukcijas apstrādājam ar sastāviem «Formaktīvs» un «Formosorbs». Bez tam kokneses skaidu plātņu ceħā, uzstādīta iekārta sastāvā «RAF» uzklāšanai (tas absorbē formaldehīdu). Ja līdz apstrādei ar «RAF» vienā kubikmetrā formaldehīda koncentrācija bija 0,09 — 0,15 mg, tad pēc apstrādes tā samazinās līdz 0,08 — 0,11 mg. Cita starpā — Eiropas standarts ir 0,12 mg. Bet arī tas vēl nav viss. Domājam par to, lai skaidās ievadītu lignosulfātu, kas dos iespēju samazināt formaldehīda koncentrāciju līdz 0,05 — 0,07 mg. Turklāt — ceħā, bet konstrukcijas, kā jau minēju, vēl tiek apstrādātas ar attiecīgiem sastāviem arī objektos.

Esmu pārliecināts, ka drīz mums izdosies formaldehīda koncentrāciju samazināt līdz 0,03 mg. Salīdzinājumam mīnēšu dažus skaitļus. Viszemākā formaldehīda koncentrācija pasaulē reģistrēta Čehoslovākijā — 0,06 mg. Rietumēiropā tā ir vidēji 0,12 mg.

ASV — 0,16 mg. Bet Rietumu žurnālisti nezin kāpēc to neuzskata par sensāciju.

— Iespējams, rajona avīzē pamanījāt arī informāciju par to, ka Preļūs un Līvānus apmeklēja starprepublikāniskās asociācijas «Tauma» vadītāji. Viņu ieteiktās ārējās sienas un starpsienas no tūmalīta ir sava veida alternatīva jūsu kokneses skaidu plātņiem. Vai jūs nebaidāties perspektīva palikt bez darba?

— Nebaida. Es jau pabiju Ludzā, redzēju, kāds tas tūmalīts izskatās. Uzskatu, ka tā ir perspektīva lieta. Tāpēc negribu krist resoriskās ambīcijās, bet gan, gluži otrādi, domāju ar «Taumu» sadarboties. Esmu gatavs uz šādu variantu: sākumā 50 kopīgas mājas, 15 — «Taumai» ar mūsu komplektējošajām detaļām, 35 — mums ar sienām no tūmalīta. Tikai viens gan jāņem vērā: kā liecina aprēķini, tāda māja kļūs par 3 — 5 tūkstošiem rubļu dārgāka (cita vidū — rūpnīcā mājas komplekts maksā 12 — 19 tūkstošus rubļu, ar «atslēgām» — 26 — 50 tūkstošus). Bez tam redzu vēl vienu variantu «Taumas» tehnoloģijas izmantošanai. Patlaban zāgskaidas pārdodam gandrīz par velti. Ja tām pievienotu ģipsi un cementu, iegūtu gan rūpnīca, gan pasūtītājs. Pirmām kārtām — jaunsaimnieki.

— Liekas, esam pieskārušies uzņēmuma tālākas attīstības programmai...

— Tai ir trīs galvenie virzieni. Pirmais — galdniecības ceħa (to dēvē arī par melno sagatavju ceħu) nodošana ekspluatācijā. Tas dos iespēju nodrošināt pašiem sevi ar saviem galdniecības izstrādājumiem. Patlaban ražošanā tā ir tā dēvētā šaurā vieta, jo sākotnējā iecere — saņemt galdniecības izstrādājumus no ārienes — sevi neattaisno. Bez tam pēc ceħa nodošanas par 30 procentiem uzlabosies kokneses izlietošana. Tādu iespēju radīs itālu automātiskā tehnoloģiskā līnija, kuras apkalpošanai nepieciešams neliels personāls. Nesen rūpnīcu apmeklēja kokneses apstrādes speciālists no Zviedrijas un visai atzinīgi novērtēja mūsu topošo bāzi. Viņi ierosināja sadarboties. Būtu neaprāts, no šādas sadarbības atteikties. Tikai viena nelaime — Līvānu PMK nekādi nespēj jaunā ceħa ēkai uzlikt jumtu.

Otrs virziens — siltumizolācijai izmantot no makulatūras izgatavoto ekovatu (keramzītam līdzīgas lodītes), ko plaši lieto Somijā, Kanādā, ASV. Jau noslēgts līgums par dokumentācijas izstrādi. Bez tam esam iecerējuši aizstāvēt autortiesības šī materiāla ražošanai. Nav izslēgta arī iespēja nodibināt Kopīgu Sveices — Latvijas uzņēmumu.

Trešais virziens — plānotam sākt ražot Heformāta kokneses skaidu plātnes (2,65

x12 metri). Tas uzlabos mūsu māju kvalitāti. Vajadzēs rekonstruēt kokneses skaidu plātņu ceħu. Rekonstrukciju ceħam uzsākt nākamajā gadā.

— Tātad — nākotnes perspektīvas ir gaišas un jaukas... Un tomēr. Mēs stāvam, var teikt, uz tirgus ekonomikas sliekšņa. Bet ar to neļoko. Iespējams, arī jūsu uzņēmums nokļūs sarežģītā situācijā. Kaut vai materiāli tehniskās apgādes ziņā.

— Jums taisnība. Republikas Lauksaimniecības ministrija no ieplānotajām 1100 mājām ar materiāliem sola nodrošināt tikai 900. Izeju redzu vienu — dibināt ciešākus kontaktus ar ārzemju firmām. Bez tam ceram noslēgt līgumus ar komplektēšanas pārvaldi, specializēto PMK un autotransporta uzņēmumu uz principiāli jauniem noteikumiem. Proti — katrs atbild par sevi, un, ja līgums nav izpildīts, vainīgajam jāmaksā par radītajiem zaudējumiem. Godīgi sakot, līdz galam vēl neesmu paspējis iedziļināties visos ekonomiskajos likoļos. taču «kaut ko» tomēr jau atradu. Un šinī ziņā trests izskatās nebeidzot ne labākajā veidā.

Akūts jautājums ir iekārtu atjaunināšana. Atradām speciālistus, kuri apņēmās atjaunot mezglus un agregātus. Lielas cerības saistām ar valdības lēmumu par būvindustrijas uzņēmumu produkcijas cenām, kuru izmaiņšana nodrošinās augstu ražošanas rentabilitāti, dos iespēju iegūt papildus peļņu (apmēram 2 miljonus rubļu gadā), ku varēs izmantot darba algas paaugstināšanai, ražošanas modernizēšanai. Starp citu, patī lētākā mūsu mājai līdzīga ēka VFR maksā 79 tūkstošus dolāru.

Iespējams, mājas realizēs arī par līgumcēnām. Tas dos iespēju papildus iegādāties mehānismus, iekārtas, ēdināšanas punktus.

— Vai rūpnīcas direktors var garantēt, ka ekonomiskie streiki uzņēmumā vairs nenotiks?

— Ceru, ka nenotiks. Esmu apmierināts ar māju būves ceħa jauno priekšnieku Anatoliju Krasņakovu. Mēneša laikā viņš paveica to, kas citam būtu pa spēkam tikai gada laikā. Katrā gadījumā tagad vairs nav kauns vest uz ceħu viesus.

— Bet vispār manš viedoklis ir šāds: cilvēkam kārtīgi jāmaksā, jo pēc savas dabas cilvēks grib labi strādāt. Ne jau viņa vaina, ka pastāvošā sistēma nespēj nodrošināt normālus darba apstākļus. Tātad šī sistēma jāsalauž, jo nekādi kompromisi ar to nav iespējami.

— Lai gan saka — lauzt vieglāk nekā celt, vienlīga panākumus jums un jūsu kolektīvam!

Iraida KOROĻOVA

Tas var interesēt

Kopš otrā pasaules kara no PSRS uz pastāvīgu dzīvi ārzemēs pārcēlušies 816 tūkstoši padomju pilsoņu, turklāt 344 tūkstoši — 1988. un 1989. gadā. PSRS Ārlietu ministrijas vizu pārvaldes priekšnieks R. Kuzņecovs uzskata, ka pēc likuma par emigrāciju pieņemšanas no PSRS var izbraukt 7 — 8 miljoni cilvēku. Tiklīdz izbraukšana būšot brīva, Padomju Savienību atstāšot vismaz 200 tūkstoši krievu, bet rekordu uzstādīšot ebreji — apmēram 750 tūkstoši emigrēšot uz citām valstīm.

Nodibināta Krievijas Zemnieku partija. Tā radusies kā alternatīva organizācija pazīstamā kolhozu sistēmas aizstāvja V. Starodubceva izveidotajai Zemnieku savienībai, kuras vadītājs parlamentā pieprasa palielināt asinājumu lauksaimniecībai, samazināt rūpniecības produk-

cijas cenas un iesaistīt pilsetniekus ražas novākšanā. Zemnieku partija aizstāvēšot individuālo zemnieka intereses, tā vērsas pret kolhozu un sovhozu monopoli un iestājas par privatīpašumu uz zemi. Par Krievijas Zemnieku partijas priekšsēdētāju kļuvis pazīstamais publicists PSRS tautas deputāts J. Černičenko.

LKP vadītāji apgalvo, ka notiekot Krievvalodīgo iedzīvotāju diskriminācija, ka Latvijā viņiem liegts pat iegūt krievu valodā izglītību. Vai tā ir patiesība? Latvijas Tautas izglītības ministrijas augstskolu, zinātnes un pedagoģisko kadru nodaļas vadītājs P. Pundurs sniedz šādas ziņas: šogad Latvijas Republikas teritorijā esošajās civilajās augstskolās uzņemto studentu skaits pieaudzis par 9,2 procentiem, tai skaitā krievu plūsmās par 22,6 procentiem, bet

latviešu — tikai par 1,4 procentiem. Ievērojami vairāk studentu krievu plūsmās uzņemti Latvijas Universitātē (223 studenti) un Civildarbiņu inženieru institūtā (323 studenti). Studentu skaits ar krievu apmācības valodu pieaudzis arī Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā (pat samazinot latviešu plūsmas lielumu), Liepājas Pedagoģiskajā institūtā un citur.

Kur strādniekam labāk kļūjas — kapitālistiskajā ASV vai attīstītā sociālisma valstī PSRS? Cik laika šo valstu strādniekiem jānostrādā, teiksim, automobiļu būves rūpniecībā, lai nopirktu sev vienas un tās pašas preces? PSRS par kilogramu maizes strādnieks strādā 12,6 minūtes, bet ASV — 5,8 minūtes; par kilogramu liellopa gaļas — attiecīgi 1 stundu 29,8 minūtes un 13 minūtes; par kilogramu cukura — 45,3 minūtes un 3,5 minūtes; par vilnas uzvalku —

137 stundas 22 minūtes un 10 stundas 45 minūtes; par viriešu kurpēm — 26 stundas 43 minūtes un 2 stundas 15 minūtes; par krāsu televizoru — 534 stundas 12 minūtes un 31 stundu; par automašīnu — 4961 stundu un 187 stundas. Un tā tālāk. Starp galvenajām precēm nav nevienas, kas Ivanovam no autorūpnīcas VAZ būtu vieglāk nopelnāma nekā Džonsam no «Fordā». Vienīgais izņēmums — mūsu bēdīgi slavenie dzīvokļi. Lai apmaksātu reizi mēnesī divstābu dzīvokli, mums nepieciešams strādāt 9 stundas 10 minūtes, ASV — 21 stundu.

Kā izriet no Starptautiskās darba organizācijas datiem, Padomju Savienībā brunojuma ražošanā tieši esot nodarbināti 6 miljoni cilvēku, bet ASV — 1,8 miljoni, Lielbritānijā, Francijā un Vācijā — pa 400 tūkstošiem cilvēku.

(Pēc preses ziņām)

Sabiedriskā dzīve

Sieviešu padomes:
pārkārtojumu laiks

Sajā raibī saspringtajā laikā mainās partiju statuss, dzimst jaunās un negaidītās sabiedriskās kustības, pilnīgi izzūd atsevišķas sabiedriskās organizācijas, citas kardināli maina

savu darbības virzienu. Par novitātēm sievietes padomju kustībā lūdz pastāstīt rajona sievietes padomes locekļi JANINU EIDUKU.

- **Būtiskākais notikums jūsu organizācijas dzīvē?**
- Tikko Jēkabpilī notika Latgales zonas (ar Madonas un Ogres rajonu piedalīšanos) sievietes padomju pārstāvju konference. Līvānu pilsētas uzņēmumu sievietes padomes pārstāve I. Ziemele, B. Vaivode un M. Dubiņina, Saunas pagastu — A. Skutele un no Preiļiem vēl bija L. Vanaga. Tas bija pats būtiskākais notikums pirms novembrī paredzētās republikas sievietes padomju konferences. Jā, protams, īsi pirms tam notiks arī rajona konference.
- **Kas jūs sagaidīja Jēkabpilī?**
- Necerēti bagāta rudens ziedu izstāde. Tieši ziedu ekspozīcija deva možumu visai dienai. Vēl jau bija «Asotes» un «Rīgas Modes» modeļu demonstrējumi, Abeļu bērnu nama audzēkņu skandētās dziesmas rindas un dziesmas (līdz asarām acis) un Krustpils pensionāta veco ļaužu raitais dejas solis. Bet tā jau bija atpūtas programma.
- **Pastāstiet, lūdz, par pašas konferences darbu.**
- Iepazināties ar agrofirmu «Daugava», kur cilvēka vidēja darba alga ir 260 rubļi, kur uzņēmums savā pārziņā ir pārņēmis bērnu dārzus un skolas, kur daudz tiek domāts par sadzīvi un sekmīgi risināts dzīvokļu jautājums, kur...
- **Atvalnojiet, lūdz, Bet, izliekot bez liekām emocijām, pārlūkosit sievietes padomju darba problēmas.**
- Galvenais Jēkabpilī bija — pieredzes apmaiņa. Kaimiņi jo lielu uzmanību veita ģimenes tradīcijām un to atdzīvināšanai, daudz domā par alternatīvo dienestu (vērā nemams piemērs!) un sekmīgi darbojas komisijās. Rajona sievietes padome ir uzņēmusies šefību par Abeļu bērnu namu, rīko saistošus pasākumus māmiņām. Piemēram, dzemdību namā ir iekārtota speciāla telpa bērnu svīnīgai reģistrācijai. Līdz ar to aiztaupās liekās kāpatas gan rādīt un turvītekiem, gan darba kolektīvu pārstāvjiem. Sadarbībā ar darba kolektīviem norit šefība par trūcīgajām ģimenēm.
- **Viesītes sievietes padomes pārstāve runāja par to, ka mātēm vēl ir maz atvieglojumu. Jauna, tikko izveidojusies ģimene nevar iegādāties mēbeles... Vārdus sakot, tās pašas problēmas, kas arī pie mums.**

Un vēl — Jēkabpīletes Mātes dienā sveica visas māmiņas, kas bija sasniegušas astoņdesmit gadu sliekšni.

Sūšanas firmas «Asote» sievietes padome gādā par to, lai sievietes savā darba vietā varētu iegādāties nepieciešamos (un iespējamos) produktus un saņemt nepieciešamos sadzīves pakalpojumus.

No mūsu rajona pieredzē dalījās māksliniece Marija Dubiņina.

- **Kādas pārmaiņas ir gaidāmas jūsu darbā?**
- To lems visās kopā republikas sievietes padome. Pirmkārt, tā būs nosaukuma maiņa. Un mūsu kustībai nebūs nekā kopēja ar bijušo PSRS sievietes padomi. Otrkārt, pieņemsim statusu. Lemsim par to, vai mums pastāvēt kā politiskai vai tikai kā sabiedriskai kustībai. Par gaidāmajām pārmaiņām zīmīgi runāja PSRS tautas deputāte, republikas sievietes padomes priekšsēdētāja Valentīna Klibike.
- **Kādas atziņas jūs guvāt konferences gaitā?**
- Sievietes padomei ir jāsadarbomas ar Zēlsirdības kustību. Otrā būtiskākais moments varētu būt ekoloģisko jautājumu risināšana. Īsti vietā un laikā būtu ceļamī padomi no vecmāmiņas pūra lādes, it sevišķi viss, kas attiecas uz mājturību. Sēti mums daudz varētu palīdzēt radio un prese.

Der padomāt un organizēt sūšanas kursus. Mūsu laikos un pie lielākās daļas ģimeņu šaurās rocības tie drīzāk būtu pat pārsūšanas kursi. No vecas, vēl derīgas mantas dabūt gatavu jaunu. Domājot šajā jomā, īsti vietā būtu arī savas komisijas veikali, kuros varētu nodot bērnu apģērbus, no kuriem mazie ir jau izauguši. Citām ģimenēm tie būtu īsti vietā. Protams, ja vien cenas hūs pieņemamas, bet nevis tādas, kādas tās ir izveidojušās esošajos komisijas veikalos. Uzskatu, ka šie veikali varētu darboties mūsu organizācijas paspārnē.

- **Vai tas ir tik sarežģīti?**
- Lai tas kļūtu iespējams, mums ir nepieciešams pašiem savs rēķins, vēlamas arī sponsori. Un vēl, izmantojot iespēju, es gribu aicināt rajona sievietes izteikt savus priekšlikumus.

Jautājumus uzdeva Voldemārs ROMANOVSKIS

AR MĀKSLINIEKU Valdi Kupri «Novadnieka» lasītājus un, īpaši, arī Latvijas latviešus vairs nav jāpazīstina. Esam pazīstami — caur viņa mākslu, caur fotogrāfijām.

Un, nu, Valdis Kupris — latvietis, mākslinieks, Aglonas internātskolas draugs atkal ir Aglonā. Šoreiz — lai gan mazajiem, gan lielajiem šīs skolas bērniem mācītu zīmēšanu.

Todien, kad tikāmies, zīmēšanas stundas likko bija beigušās jaunākajās klasēs — otrajā, trešajā un ceturtajā. Esot zīmējuši portretus...

— **Programmai Nā, es nezinu, kas ir programmā, — teica Valdis Kupris.** — Svarīgi tas, kāda ir interese. Es neskatos, vai ir uzziņēti paroli vai nepareizi. Jo interese nekādā veidā nebūtu nepareiza. Un seja arī nekādā veidā nebūtu slikta. Seja ir interesanta vai arī — neinteresanta.

— **Stundās mēs zīmējam citu citu un es — viņus. Man ir interesanti, es pats skatos, kā mums tas izdodas. Viņi klasē mani arī sāka mācīt vienu pušķiņu, nu, tā — precīzi, kā tās mākslinieces... Bērni taču ir dziļi mākslinieki.**

— **Ikvienam cilvēkam smadzeņu labā puslode ir tā, kur attīstās intuīcija,**

Esmu daļa

NO

Aglonas...

Jūtos. Kreisā puslode ir precīzām lietām. Bet padomājiet, cik daudz bērnam māca lasīšanu, rakstīšanu, rakstīšanu — tā visa ir informācija kreisajai puslodei. Bet tiebā sev, drosmē, apzināšanās, ka tev ir kāda vērtība... tā nāk no tās labās puses, un tā ir jātrenē. Māksla, zīmēšana, mūzika — tas jau tas treniņš. Un cik solidzinoši maz šie priekšmeti bērniem tiek mācīti.

Cik ilgi te vēl būtu Nezinu, man tas nav noteikts. Kādu brīdi jau esmu te kā vieslektors, vēl gribu būt Latvijas Tautas frontes kongresā (Mūsu saruna bija dienu pirms kon-

Kvalifikācija —
lauksaimnieks

Latvijas Republikānskajam nekārtēnes lauksaimniecības tehnikumam 1. septembrī apritēja 34. gadskārta. Tehnikums nevar lepoties ar mācību āku ārējo veidolu, laboratoriju un kabinētu košumu, taču tas ir lielākais tehnikums republikā audzēkņu un apgūstamo specialitāšu skaits zinā. Jau ar pirmajiem tehnikuma darbības gadiem nekārtēnes audzēkņu skaits bija tik liels, ka radās nepieciešamība audzēkņu apmācību tuvināt viņu dzīves un darba vietām. Tā rezultātā tika izveidota filiāle Višķos un vairāki mācību konsultāciju punkti dažādos republikas rajonos.

Trijos gadu desmitos tehnikuma kolektīvs sagatavojis vairāk nekā 10 000 speciālistu dažādām lauksaimniecības nozarēm, kurus šobrīd varam sastapt firmos, mehāniskajos iekārtos, transporta, meliorācijas un celtniecības uzņēmumos, zemnieku saimniecībā. Daudzi strādā vadošos amatos. Sekojot notiekošajam pārmaiņām republikas laukos, šogad tehnikumā tika atvērtas divas jaunas specialitātes ar kvalifikācijām lauksaimnieks un jaunākais jurists.

Višķu filiālē iepriekšējā gadā mācījās 34 Preiļu rajona dažādu uzņē-

mumu strādnieki un kalpotāji. Par nožēlu ne visiem pietika uzņēmības, jo sekmīgo skaits bija tikai 20 audzēkņi. Atzinība jāzīdā agronomijas nodaļas audzēkņiem Ingridai Rubinai un Natālijai Ivanovai, kā arī Jānim Šķēlem, Aivaram Skutelim, Gunāram Dimantam un Mārim Raubiškim — lauksaimniecības mehānicijas nodaļas audzēkņiem, kuri mācās uz labi un teicami.

Kārtējais rudens mūsu mājās leņāca ar visu nelīdzsvarību daudzumu, kuras lauksaimniecībā krājušās vairākus gadu desmitus. Jādomā, ka iepriekš minēto un citu audzēkņu tehnikumā gūtās zināšanas lietderīgi tiks pielietotas praksē un sekmēs to uzdevumu risināšanu, kas bagātinās mūsu pusdienu galdu ar plašāku un kvalitatīvāku lauksaimniecības produktu klāstu, kalpos republikas un tautas interesēm.

Ja kāds esošais vai topošais zemesrūķis jūt nepieciešamību celt kvalifikāciju jebkurā lauksaimniecības nozarē — izlekties Višķu nekārtēnes filiālē.

R. JURĢĒLĀNS,

LRNLT Višķu filiāles metodisks

Uz rajona autoceļiem

Situācija — iepriekšējā

Uz rajona autoceļiem joprojām saglabājas saspringta situācija. Lai gan atklāts daudz transporta līdzekļu vadītāju, kuri savus braucamos stūrējuši alkohola reibumā, septembrī rajona teritorijā notikušas piecas avārijas, kurās viens cilvēks gājis bojā un pieci guvuši traumas. No šī skaita četras avārijas izdarījuši transporta līdzekļu vadītāji alkohola reibumā, un viņu vainas dēļ cietuši četri cilvēki.

□ 2. septembrī apmēram plkst. 16.15 uz ceļa «Līvāni — Turki — Rudzāti» Daugavpils iedzīvotājs A. Jacevičs ar motociklu iebrauca satiksmes pretējā joslā un uzskrēja automašīnai M-2140. Motocikla vadītājs no avārijā gūtajam traumām slimnīcā nomira, bet viņa pasažierim nāksies ilgi ārstēt smagu kājas traumu.

□ 8. septembrī apmēram plkst. 14.45 Riebiņos Līvānu iedzīvotājs S. Petrovs ar motociklu iebrauca pretējā satiksmes joslā. Viņš bija alkohola reibumā, turklāt brauca bez motocikla vadītāja tiesībām. Sāpūrsme ar automašīnu VAZ-2103 avārijas vaininieks guva niecīgus miesas bojājumus un pēc pāris dienām tika izrakstīts no ārstniecības iestādes.

□ 12. septembrī apmēram plkst. 17.10 uz ceļa «Līvāni — Rudzāti» automašīnas VAZ-2101 vadītājs J. Bogdanovs («Zelta vārpa»), būdams alkohola reibumā, pārsniedza drošas braukšanas ātrumu, iebrauca satiksmes pretējā joslā, kur notika sadursme ar autobusu PAZ-672. P. Bogdanovu nācās nogādāt slimnīcā, sabojāta automašīna.

□ 13. septembrī apmēram plkst. 18.00 automašīnas ZAZ-968 vadītājs J. Pastars (Preiļi, SCO) uz ceļa «Smelteri — Jezufinova» pārsniedza drošas braukšanas ātrumu, noskrēja no ceļa un iedrāsās kokā. Gan automašīnas vadītājs, gan viņa pasažieris bija lietojuši alkoholu. Abus vajadzēja nogādāt uz ārstniecības iestādi, sabojāta automašīna.

□ 21. septembrī aptuveni plkst. 22.30 notika avārija Riebiņos. Motociklists A. Aleksejevs (agrofirma «Sarkanais Okobris»), būdams reibumā, iebrauca satiksmes pretējā joslā, kur sadūrās ar automašīnu KamAZ. Motocikla vadītājs ar traumām nogādāts slimnīcā.

J. TRUBČS,

rajona iekšlietu daļas VAI ceļu uzraudzības dienesta izziņu inspektors



ATTELA: arī tā ir Valda Kupra zīmēšanas stunda — skolā zālē, visiem, kas grib mācīties zīmēt.

LAUKSAIMNIECĪBAS

ARODU BIEDRĪBAS

RAJONA ORGANIZĀCIJĀ

Apspriež
likumprojektu

Republikas valdība paredz pieņemt likumu par arodbiedrībām. Līdz šim tāda dokumenta nebija, un vara iestādes, galvenokārt partokrātija, komandēja arodbiedrības pēc savas patikas, tās pārvērtā par paklausīgu finansēšanas orgānu.

Likuma par Latvijas Republikas arodbiedrībām projektā strikti noteiktas arodbiedrību tiesības un pienākumi, konkrēts jautājumu loks, par ko tās atbild. Galvenais tagad arodbiedrību darbā — strādājošo interešu aizstāvēšana.

Likuma projekts apspriests rajona organizācijas prezidija sēdē kopā ar vietējo arodbiedrības komiteju priekšsēdētājiem, kā arī kolhozu un ar lauksaimniecību saistīto uzņēmumu arodbiedrībās. Izteikti daudzi priekšlikumi.

Vai radīs
piekrišanu?

Valdība, rūpējoties par republikas iedzīvotāju sociālo nodrošināšanu, gatavojas spert krasi radikālus soļus un ar arodbiedrību atbalstu cer panākt, lai jau nākamgad atskaitījumu tarifs no uzņēmumiem, organizācijām un saimniecībām sociālajai nodrošināšanai palielinātos no līdzšinējiem 2 — 10 procentiem līdz 55 procentiem. Tas nozīmē, ja, piemēram, kolhozs gada laikā strādājošajiem izmaksā algas 1 miljonu rubļu, tad tam 550 tūkstošu rubļu jāpārskaita savu cilvēku sociālās nodrošināšanas fondā. 37 procenti šīs summas paredzēti pensijām, 14 procenti — pabalstiem un slimību lapu atmaksāšanai.

Rajona organizācijas prezidijs ir tādās domās, ka šis variants neies cauri. Mūsu kolhozi vienkārti tādās summas sociālās nodrošināšanas fondā nav spējīgi iemaksāt.

J. GURĢONS

grēka — S. J.), tad atkal atgriezies šeit. Viss atkarīgs no laika. Jo gribu uzfilmēt visus šīs skolas bērnus. Viņi te ir patīk apmēram pusotra simta, un te man ir tā divu stundu kasete... Kāpēc to daru? Lai parādītu latviešiem ārzemēs. Lai viņi zina, ka te ir nevis bērni — vispār — un nevis skola — vispār —, bet konkrēta skola, konkrēti bērni. Katrs ar savu seju, individuāli!

Pirmo reizi, kad braucu uz teļeni — uz bērnu namu, neapzināti, bet domāju — kā te būs, kas te būs! Bet tagad esmu daļa no Aglonas. Bērni mani ir pieņēmuši. Un, kad pēc kāda laika esmu atkal atbraucis, viņi nāk un saka man: «Nu, Valdi, pastāsti kaut ko».

Skolas direktors Andris Puzo puspaļokam, bet ļoti nopietni teica: «Valdis ir tā enerģija, kas ik pa brīdi, atbraukdam, uzlēdē mani». Bet ko Valdis?

— Skolā blakus Andrim jūtos kā dilettants. Te ir neatļaidīga atbildība. Un darbs. Viņš audzina cilvēkus. Viņš grib būt pasaules skola. Daži saka: «Traksti». Bet viņam ir sapnis. Un es ticu, ka skola būs.

Valdi Kupri uzklaušija

Silvija JOKSTE

Šoruden Līvānos



Norimus! ažiofāža ap un par Tautas frontes kongresu, kura rīkošanas datumā pēdējos gados sakrīt ar Līvānu skrējiena termiņiem. Ikdieniskāk, bez svinīgas atklāšanas ceremonijas tas tagad notika jau desmito reizi, bet otro gadu pēc kārtas — sacensības soļošanā.

Šoreiz sporta metodiķi nervozi neskrāidāja pa rūpnīcām, cenšoties apvārdot kādu sportiskāku vīru vai sievu noskriet to apli kaut vai kā, lai tikai komandai būtu ieskaite. Skolu direktori un klašu audzinātāji necenās nodrošināt «masas». Domāju, ka skrējienā no tā tikai ieguva. Kaut arī bija lietus, ūdens pelķes klāja ielas, tomēr īstie skrējējas draugi bija klāt. Atbrauca arī ciemiņi no Ogres, Valmieras, Rīgas, Aizkraukles. Visu sportotāju mērķis — cīnīties par Līvānu stikla fabrikā ražotajām balvām.

Sacensības sākās ar piecu kilometru soļojumu. Distancē devās 19 vīri un jauniešas. Starp tiem — deviņi soļotāji no dažādām republikas pilsētām. No distancē pirmajiem metriem līdz pat finišam līvāniešs Vjačeslavs Grigorjovs cīnījās par uzvaru neatstājot nekādas cerības. Divpadsmitgadīgā galēnieša Kristīne Erte uzrādīja absolūti labāko laiku, apstādzot daudz vecākas jauniešas. Izmainītā distancē, jo līdz šim leģendārā trase pārplūda, zēni un meite-

nes skrēja divus kilometrus. Te nu ritēja ļoti sīvas cīņas. Aglonas internātskolas jaunie skrējēji (pēdējā laikā viņi mājup aizved daudzās balvas) šoreiz sastapa ļoti nopietnu pretstību. Ar Valda Činguja ienākšanu Līvānu 1. vidusskolas skolotāju saimē ļoti aktivizējušies šīs skolas jaunie sportisti. Daudzi no viņiem izcīnīja arī balvas. Bet kā aktivizēt Līvānu un ne tikai Līvānu sievietes un seniorus! Šo vecumu grupu skrējēji bija pārāk «viesmīlīgi» un visas balvas atdeva atbraucējiem.

Sacensību programmas nagla bija pusmaratons. Pilnībā atfaisnojās 15 kilometru nomaina ar pusmaratonu. Tieši šī distancē izraisīja gan dalībnieku, gan skatītāju interesi. Smaģajā, pielīkušajā distancē devās sešpadsmit drosmīgi vīri. Starp dalībniekiem bija arī favorīts — ogrēniešs Jānis Meziņš, kas ir vairākkārtējais republikas čempionāta maratona godalgotu vietu ieguvējs. Nekāda mīlīga iekustēšanās un pretinieka izlūkošana nesanāca. Jau distancē sākumā savā, treniņos daudzkārt izskrietā trasē, aizbēga līvāniešs Genādijs Aleksejevs. Pēc diviem piecu kilometru apļiem viņu «noķēra» Ivars Zeltiņš un drīz vien arī atstāja aizmugurē. Tālāk Ivara uzvara nekādas šaubas nerādīja, lai gan ogrēniešs pēdējā aplī krietni kāpināja tempu un uzrādīja otro labāko laiku.



Līvānu stikla fabrikas mākslinieces Aidas Rotčenkovas gatavotais kauss, tāpat kā abas soļotāju galvenās balvas, palika mājās. Šo sacensību organizatori izsniedza 183 vimpeliņš tiem dalībniekiem, kas sekmīgi veica distanci, bet uzvarētājiem — balvas un Goda rakstus.

Sāku domāt par nākošā gada skrējienā, ievērojot visu labo un sliktu. Radies iespaids, ka skrējienā arī turpmāk «dzīvos», par ko liecina rajona sporta komitejas, sporta biedrības «Vārpa», Līvānu pilsētas izpildkomitejas un stikla fabrikas atbalsts.

J. LAZDĀNS,
sacensību galvenais tiesnesis

ATTĒLOS:

↑ pirms starta. Ar 485. numuru distancē dosies Ivars Zeltiņš — uzvarētājs pusmaratona distancē;

↑ Aglonas internātskolas audzēknis Vladimirs Meļņiks, kurš palika nepārspēts 5 kilometru skrējienā.
Jāņa SILICKA foto

Sacensību uzvarētāju tehniskie rezultāti

2 km distance

1981. — 1982. g. dz. meitenes un zēni

Kristīne Ragauša — 7 min. 59 sek. (Vārķavas vidusskola)
Zigmārs Austrums — 7 min. 21 sek. (Līvānu 1. vidusskola)

1979. g. — 1980. g. dz. meitenes un zēni

Ilona Rasemjonoka — 8 min. 4 sek. (Līvānu 2. vidusskola)
Igoris Bušs — 6 min. 42 sek. (Aglonas internātskola)

1977. g. — 1978. g. meitenes

Dace Dūdiņa — 6 min. 52 sek. (Aglonas internātskola)

5 km distance

1975. g. — 1976. g. meitenes un zēni

Agnese Eidiņa — 23 min. 21 sek. (Ogre)
Vladimirs Meļņiks — 19 min. 56 sek. (Aglonas internātskola)

1977. g. — 1978. g. dz. zēni

Jānis Meļņiks — 21 min. 55 sek. (Aglonas internātskola)

1973. g. — 1974. g. dz. meitenes

Jolanta Cerniboviča — 23 min. 46 sek. (Aglonas internātskola)

1951. g. — 1955. g. dz. sievietes

Valentīna Matuševiča — 27 min. 50 sek. (Līvāni)

1936. g. — 1940. g. dz. seniori

Ilmārs Purviņš — 21 min. 35 sek. (Rīga)

1931. g. — 1935. g. dz.

Gunārs Krastiņš — 22 min. 44 sek. (Aizkraukle)

1930 g. un vecāki

Laimonis Akmenkalns — 25 min. 58 sek. (Aizkraukle)

10 km distance

1961. g. — 1972. g. dz. sievietes; 1973. — 1974. g. dz. jaunieši

Simona Zilbera — 47 min. 50 sek. (Aglonas internātskola)

Valdis Ūkins — 40 min. 12 sek. (Aglonas vidusskola)

1946. g. — 1950. g. dz.; 1941. g. — 1945. g. dz. vīrieši

Valdis Zambrāns — 47 min. 46 sek. (Jēkabpils)

Leonīds Ivanovs — 41 min. 29 sek. (Rīga)

Pusmaratona distance

1961. g. — 1972. g. dz. vīrieši

Jānis Meziņš — 1 st. 19 min. 24,6 sek. (Ogre)

1951. g. — 1960. g. dz. vīrieši

Ivars Zeltiņš — 1 st. 17 min. 32,2 sek. (Līvāni)

Uzvarētāji soļošanā 5 km distancē

1979. — 1980. g. dz. meitenes

Inga Erte — 34 min. 48 sek. (Galēnu deviņgadīgā skola)

1977. g. — 1978. g. dz. meitenes

Kristīne Erte — 31 min. 28 sek. (Galēnu deviņgadīgā skola)

1975. g. — 1976. g. dz. jauniešas

Sarmīte Skurbe — 31 min. 57 sek. (Ogre)

1973. g. — 1974. g. dz. jauniešas

Ilona Urkāne — 34 min. 59 sek. (Ogre)

1977. g. — 1978. g. dz. zēni

Eduards Kudiņš — 28 min. 53 sek. (Vārķavas vidusskola)

1973. g. — 1974. g. dz. jaunieši

Vjačeslavs Grigorjovs — 23 min. 57 sek. (Līvānu 1. vidusskola)

1941. g. — 1945. g. dz. vīrieši

Raitis Lērme — 25 min. 20 sek. (Valmiera)

1936. g. — 1940. g. dz.; 1931. — 1935. g. dz. vīrieši

Oļegs Bogdanovs — 24 min. 5 sek. (Višķi)

Gunārs Mikulis — 28 min. 28 sek. (Līvāni)



SAGĀDE ZIEMAI.

TASS foto

Galvenais redaktors Pēteris Pizelis

Leittrakts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Aglonas ielā 1.

Tālrūnis uzziņām: 22305.

Izdod apgāds «Avīze», Rīgā, Sarkanarmijas ielā 47.

Izdovēderības licence Nr. 000069.

Iespējais ražošanas apvienības «Līta» Daugavpils tipogrāfijā Valsts ielā 1. Oļsetspiedums. Viens noz. iespiedliksne.

Mēlons 43941 eksemplārs (latviešu valodā — 9990 eksemplāri, krievu valodā — 3951 eksemplārs). Pas. 986.

«Новадниекс» («Земляк»). Газета Преильского района Латвийской Республики на латвийском языке.

Indekss 68169.

AGLONAS INTERNĀTSKOLA

sākot ar šī gada 25. oktobri, tiek organizēti

ANĢĻU VALODAS MAKSAS KURSI.

Interesenti var pieteikties skolas grāmatvedībā vai darbvedībā.

AGLONAS INTERNĀTSKOLA,

šī gada 21. oktobrī notiks nodarbības ar bērniem, kuri vēlas uzsākt mācības skolā 1991./1992. mācību gadā 1. klasē. Nodarbību sākums plkst. 10.00.

LIVĀNU PILSĒTAS DZIVOKĻU UN KOMUNĀLĀS SAIMNIECĪBAS RAŽOŠANAS PĀRVALDEI

pastāvīgā darbā vajadzīgi atslēdznieki — santehniķi māju iekšējo ūdensvadu un kanalizācijas tīklu remontam. Apmaksa 250 — 350 rubļi mēnesī.

PERK māju. Telefons Daugavpīlī 40355. pirmdienās: Preiļos 22180.

PĀRDOD govī. Tālrūnis — 23114.

AGLONAS PAGASTĀ

notiks

FLUOROGRĀFISKĀS APSKĀTES

19. oktobrī pie vidusskolas, 22., 23., 24. oktobrī Aglonas poliklinikā, 25. oktobrī Jaunaglonas lauksaimniecības skolā.

Apskates sāksies plkst. 9.00.

Aglonas pagasta izpildkomiteja

PĀRDOD darba zirgu (kēve). Adrese: Preiļos, Brīvības ielā 27, dz. 1.

Valmieras Ārāmas teātris viesojas ar E. Eikborna komēdiju «KOPDZĪVOŠANA JEB NORMENA UZVARAS» 18. oktobrī plkst. 19.00 LĪVĀNU kultūras namā. Biļetes var iegādāties kultūras namā.

Miris Jersikas skolas bijušais ilggadējais direktors FRANCIS BIUKŠĀNS. Izsakām dziļu līdzjūtību viņa piederīgajiem. Preiļu rajona tautas izglītības nodala

Kā negrib sirds ticēt, Ka cilvēks var tā — No gaišās dienas aiziet mūžībā.

(A. Skalbe)
Esam kopā ar Martu Rimšu, TEVU smiltājā izvadot. Rajona Skolēnu jaunrades centra kolektīvs

NU, DIEVINI, TAVA VALA, NU TAVĀ ROCĪNĀ.

Ir labi, ja var cilvēks izgaistot Aiz sevis atstāt skaidru gaismas

vālu,
No sava mūža kaut kā ļoti tuvu dot,

Kad pašam jāaiziet ir tālu.

(M. Kempe)

Mūža dusā aizgājis bijušais Jersikas skolas direktors FRANCIS BIUKŠĀNS. Sērojam kopā ar viņa tuviniekiem. Jersikas skolas kolektīvs

Pierimst soli, klusē doma,

Neskan mīļā tēva balss.

Tikai klusa sāpe sirdi

Ilgi vēl pēc tevīš sauks.

(E. Zālīte)

Izsakām dziļu līdzjūtību Annai Vaivodei sakarā ar TĒVA nāvi. Upenieku pagasta izpildkomiteja

Cik stindzinošs klusums ir

apjozis mājas,
Pār dzīvības lauku iet plāvējs skarbs.

Tu neesi projām šai nestundā gāšs,
Jo mūžīgi dzīvos tavs vērtīgais darbs.

(A. Auziņš)

Izsakām līdzjūtību Jāzepam, Valdim, Anei Ručevskiēm, no TĒVA, VECTĒVA un VIRĀTĒVA uz mūžu atvadoties.

Kolhoza «Vanagi» mehanizatori un arodkomiteja

Lai pār tavu rūpju mūžu

Kapu kalnā salda dusā.

(F. Bārda)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jāzepam Ručevskim sakarā ar TĒVA nāvi.

Upmalas mednieku kolektīvs